

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie baseert haar beroep op twee grieven, die beide betrekking hebben op schending van artikel 43 EG.

Met haar eerste grief stelt zij dat de nationale wetgeving, door niet-professionele aandeelhouders toe te staan voor hooguit 25 % van het maatschappelijk kapitaal aandelen te houden van Sociétés d'Exercice Libéral à Responsabilité Limitée die laboratoria voor medisch-biologische analyses exploiteren, op ongeoorloofde wijze de door het Verdrag gegarandeerde vrijheid van vestiging beperkt. De door verweerster ter rechtvaardiging aangevoerde doelstelling van bescherming van de volksgezondheid, zou namelijk kunnen worden bereikt met minder beperkende maatregelen dan die waarom het in casu gaat. De Commissie voert in dit verband aan dat het weliswaar gerechtvaardigd lijkt om te verlangen dat medisch-biologische analyses worden verricht door adequaat opgeleid, bevoegd personeel, maar onevenredig aan de nagestreefde doelstelling lijkt te zijn om dergelijke kwalificaties te verlangen om een laboratorium voor medische biologie alleen te mogen bezitten of te exploiteren.

Met haar tweede grief kritiseert de Commissie het algemene verbod voor niet-professionele aandeelhouders om deel te nemen in het kapitaal van meer dan twee vennootschappen die zijn opgericht voor de gezamenlijke exploitatie van een of meer laboratoria voor medisch-biologische analyses. Het door verweerster aangevoerde doel van handhaving van de beslissingsbevoegdheid en de financiële onafhankelijkheid van professionals uit de sector, alsmede de noodzaak om te zorgen voor een gelijkmatige verdeling van laboratoria over het gehele nationale grondgebied kunnen geen rechtvaardiging opleveren voor de restrictieve nationale maatregelen.

2005 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (PB L 209 van 11.8.2005, blz. 1), die zijn ingelast bij verordening (EG) nr. 1437/2007 van de Raad van 26 november 2007 tot wijziging van verordening (EG) nr. 1290/2005 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (PB L 322, blz. 1), ongeldig?

- 2) Is verordening (EG) nr. 259/2008 (EG) van de Commissie van 18 maart 2008 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1290/2005 van de Raad met betrekking tot de bekendmaking van informatie over de begunstigden van financiële middelen uit het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO) (PB L 76, blz. 28)

a) ongeldig?

- b) dan wel alleen geldig omdat richtlijn 2006/24/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 betreffende de bewaring van gegevens die zijn gegenereerd of verwerkt in verband met het aanbieden van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten of van openbare communicatienetwerken en tot wijziging van richtlijn 2002/58/EG (PB L 105, blz. 54) ongeldig is?

Indien de in de eerste en de tweede vraag genoemde bepalingen geldig zijn:

- 3) Moet artikel 18, lid 2, tweede streepje, van richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281, blz. 31) aldus worden uitgelegd, dat de bekendmaking overeenkomstig verordening (EG) nr. 259/2008 van de Commissie van 18 maart 2008 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1290/2005 van de Raad met betrekking tot de bekendmaking van informatie over de begunstigden van financiële middelen uit het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO) pas mag geschieden wanneer de in dit artikel voorziene procedure, die in de plaats treedt van de aanmelding bij de toezichthoudende autoriteit, is uitgevoerd?

- 4) Moet artikel 20 van richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281, blz. 31) aldus worden uitgelegd, dat de bekendmaking overeenkomstig verordening (EG) nr. 259/2008 van de Commissie van 18 maart 2008 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1290/2005 van de Raad met betrekking tot de bekendmaking van informatie over de begunstigden van financiële middelen uit het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO) pas mag geschieden wanneer het in het nationale recht in deze voorgeschreven voorafgaand onderzoek heeft plaats gevonden?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Wiesbaden (Duitsland) op 6 maart 2009 — Hartmut Eifert/Land Hessen, Interveniënt: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Zaak C-93/09)

(2009/C 113/46)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hartmut Eifert

Verwerende partij: Land Hessen

Interveniënt: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Prejudiciële vragen

- 1) Zijn de artikelen 42, lid 1, punt 8 ter, en 44 bis van verordening (EG) nr. 1290/2005 van de Raad van 21 juni

- 5) Indien de vierde vraag bevestigend wordt beantwoord: Moet artikel 20 van richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281, blz. 31) aldus worden uitgelegd, dat er geen sprake is van een daadwerkelijk voorafgaand onderzoek wanneer dit onderzoek heeft plaatsgevonden op de grondslag van een register in de zin van artikel 18, lid 2, tweede streepje, van deze richtlijn waarin de verplichte informatie niet is opgenomen?
- 6) Moet artikel 7 — en in het bijzonder het bepaalde sub e — van richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281, blz. 31) aldus worden uitgelegd, dat het zich verzet tegen een praktijk om IP-adressen van de gebruiker van een homepage zonder diens uitdrukkelijke toestemming te bewaren?

einde de goede werking van het btw-stelsel niet te verstoren. Daar de overgrote meerderheid van de families de ondernemer verzoekt om de uitvaart te organiseren, worden de activiteiten in kwestie in de praktijk trouwens als één enkele prestatie beschouwd.

De Commissie betwist verder verweersters keuze voor de toepassing van variabele verlaagde tarieven op de diensten van begrafenisondernemingen. Artikel 98, lid 1, van de btw-richtlijn maakt het immers niet mogelijk om op bepaalde vervoerdiensten een verlaagd tarief toe te passen en op de andere diensten van de betrokken ondernemingen het normale tarief, waardoor het daadwerkelijke tarief noodzakelijkerwijs lager komt te liggen dan het normale tarief dat in Frankrijk van toepassing is. Bovendien verschilt dat verlaagd tarief van de ene verrichting tot de andere, naar gelang van het relatieve belang van de aan het verlaagde tarief onderworpen prestaties in elk afzonderlijk geval, hetgeen door de richtlijn ook is verboden.

(¹) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1).

Beroep ingesteld op 6 maart 2009 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Franse Republiek

(Zaak C-94/09)

(2009/C 113/47)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: M. Afonso, gemachtigde)

Verwerende partij: Franse Republiek

Conclusies

- vaststellen dat de Franse Republiek, door niet één enkel btw-tarief vast te stellen voor alle diensten van begrafenisondernemingen en voor de levering van goederen die daarmee verband houden, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 96 tot en met 99, lid 1, van de btw-richtlijn (¹);
- de Franse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar beroep stelt de Commissie dat de Franse belastingwetgeving de goede werking van het btw-stelsel verstoort doordat zij twee btw-tarieven hanteert voor de diensten die begrafenisondernemingen verrichten voor en de goederen die zij leveren aan de families van overledenen, hoewel deze in de praktijk één enkele complexe verrichting vormen die aan één enkel tarief moet worden onderworpen.

Verzoekster verwijt verweester met name dat zij de dienst die bestaat in het vervoer van het lijk door middel van een daartoe speciaal ingericht voertuig — waarvoor een verlaagd btw-tarief geldt — zonder enige rechtvaardiging loskoppelt van de andere activiteiten van begrafenisondernemingen, zoals de werkzaamheden van lijkdraggers of de levering van een doodskest, waarvoor het normale btw-tarief geldt. Volgens vaste rechtspraak mag een handeling die economisch gesproken uit één prestatie bestaat, echter niet kunstmatig uit elkaar worden gehaald, ten-

Beroep ingesteld op 6 maart 2009 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Ierland

(Zaak C-95/09)

(2009/C 113/48)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: S. Pardo Quintillán en A.A. Gilly, gemachtigden)

Verwerende partij: Ierland

Conclusies

verklaren dat

- door niet volledig en correct de kwetsbare gebieden aan te wijzen voor de toepassing van artikel 5, lid 1, van richtlijn 91/271/EEG van de Raad (¹) van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater;
- door niet volledig en correct de vereisten van artikel 3, leden 1 en 2, en artikel 5, leden 2, 3, 4 en 5, van deze richtlijn voor bepaalde kwetsbare gebieden om te zetten;
- door niet uiterlijk op 31 december 1998 te voorzien in het in artikel 5, leden 2 en 3, van deze richtlijn bedoelde behandelingsniveau voor al het stedelijk afvalwater uit bepaalde agglomeraties met meer dan 10 000 inwonerequivalent, dat wordt geloosd in de relevante afwateringsgebieden van kwetsbare gebieden;
- door er voor bepaalde agglomeraties niet voor te zorgen dat het bij artikel 3, lid 1, van deze richtlijn vereiste opvangstelsel voldoet aan de vereisten van artikel 3, lid 2, van deze richtlijn; en
- door niet uiterlijk op 31 december 1997 de bij artikel 5, lid 6, van deze richtlijn bedoelde eerste verplichte bijwerking correct te hebben verricht, Ierland de krachtens deze artikelen en artikel 19 van de richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen en